

SBOROVÝ DOPIS 4/2020

z Uhříněvsi a z Říčan

ADVENTNÍ

Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému,
přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez
přístřeší? Vidíš-li nahého, obléknout ho, nebýt
netečný k vlastní krvi? Izaiáš 58,7

Milí přátelé,

musím přiznat, že mě stále znovu fascinuje a stále znovu zneklidňuje vyznání prvních křesťanů, kteří vyznavačsky (v okruhu evangelistů Matouše a Lukáše) ztvárnili Boží vstup do lidských životů do narození bezmocného dítěte. Dítěte, kolem kterého se valí dějiny, rozhodují mocní a ti obyčejní – se stávají hlavními hrdiny příběhu. Jakobychom se dívali na vyvolaný kinofilm, na kterém ti, kteří jsou zcela tmaví a stranou, se dostávají na světlo.

Na biblických hodinách v současné době promýšlíme pašijový příběh, takže se týden co týden dostáváme do sevření reality tohoto světa. Tak rádi bychom, aby to bylo jinak, tak rádi bychom, aby Petr – člověk – dokázal dotáhnout vzepětí odvahy a nezapřel všechno, čemu věřil. Nezapřel naději, ve kterou doufal. A stále znovu se z oblaků doufání vracíme do tvrdé reality člověka, který je semílán okolnostmi i vlastní slabostí a není schopen se z tohoto soukolí vymanit. Naopak přidává do řetězu trpkostí a ublížení další a další články. A tomu, který nabídl Boží cestu, nabízí člověk cestu na popraviště.

Představuji si, jak hluboká víra ve skutečnost Ježíšova vzkříšení, ve skutečnost Božího přitakání k ujištění o přijetí, které Ježíš nabídl, musela být, když křesťané začali vyprávět příběh o bezmocném dítěti, které se narodilo do všeho toho, s čím si nikdo neví rady. Zažíváme to hodně intenzivně, když pozorujeme, jak rostou naše děti a vnuci nedávno narození. Jak zkoumají svět Jasmínka, Justýnka, Jonáš, Klárka. Ale i ti starší. Mareček, Adámek, Apolenka, Františka. A předškoláci a školáci. A když myslíme na děti, které se narodit mají. Těšíme se. A strachujeme se o ně.

A do toho přichází vánoční příběh. Vánoční dobrá zpráva, evangelium, že uprostřed zběsile valící se řeky událostí kolem nás, je Pán Bůh se všemi bezmocnými a trpícími. Že

je i s námi, kteří mají starost a až příliš často nevědí, jak pomoci.

A tak si připomínejme a vyprávějme to podivuhodné vyznání, které je umožněno hlubokou vírou ve vzkříšení Ježíše z Nazareta – Krista. Znovu a znovu. „Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města. Také Josef se vydal z Galileje, města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě. ...“

Amen.

Jiří Ort

Nejen o přenosech bohoslužeb on-line

V této komplikované době jsme se nakonec i my rozhodli umožnit účast na bohoslužbách přes internet. Tedy „rozhodli“... S nadšením se do neprobádaných vod on-line přenosů vrhl Dan Schönfelder. Jakkoliv to po prvních vysílaných bohoslužbách 18.10. vypadalo, že se z těch vln nevynoříme, Dan vychytil všechny objevující se závady a vy tak můžete sledovat bohoslužby i s vyladěným zvukem.

Samozřejmě, že bychom se rádi znovu sešli tak, abychom se nemuseli počítat, jestli naše počty nepřetečou hráze vládních příkazů, ale přece jen tyto přenosy umožňují přítomnost i těm, kteří by nemohli přijít i za běžných okolností. Řešení některých problémů – jako například model bohoslužeb na 4. neděli adventní, kdy bývají bohoslužby s dětskou slavností – musíme ještě promyslet, ale pevně věřím, že se nám to podaří tak, že nikdo nezůstane stranou.

Když už píšete o on-line bohoslužbách, nemohu vynechat sbírky přes internet. Chtěl bych vyjádřit vděčnost vám všem, kdo jste

na tuto výzvu zareagovali. Pro mě je to znamením, že se nemám ostýchat vás prosit o finanční pomoc, protože se ukazuje, že naše konkrétní sborové společenství pro vás má velkou hodnotu. Což je v době, kdy budeme muset obětavost zvýšit, budeme-li chtít udržet faráře na plný úvazek, skvělá zpráva.

Zároveň bych vás chtěl povzbudit ke sledování sborových webových nebo facebookových stránek, na kterých najdete aktuality nejen ze sboru, ale také z celé církve nebo z Diakonie. A Danovi za nás všechny moc a moc děkuji! Jiří Ort

Solidarita: význam Vánoc

Morgan Guyton

Immanuel. Bůh s námi. To je význam Vánoc. Ježíš se narodil, aby nám ukázal Boží solidaritu s námi. Konkrétně se narodil v jeslích, aby prokázal Boží solidaritu s lidmi, kteří se narodili v jeslích. Proč bylo nutné, aby Ježíš přišel na Zemi? Křesťanští teologové mají tendenci odpovídat na tuto otázku abstraktně, když říkají něco jako „lidstvo bylo stvořeno k obrazu Božímu, ale Boží obraz byl zkažen hříchem, takže Bůh se v Ježíši potřeboval stát člověkem, aby tento obraz obnovil.“ Když si však přečteme zprávu o Ježíšově životě ve čtyřech evangeliích, vidíme zde velmi konkrétní způsob, jakým Ježíš obnovil Boží obraz pro člověka. A začíná to tím, že má podobu bezmocného dítěte, které potřebuje naši solidaritu. Boží strategie obnovy vlastního obrazu mezi lidmi spočívá v tom, že se vydává všanc naší solidaritě, která se následně rozšiřuje na všechny, kteří sdílejí stejnou potřebu jako božsky bezmocné dítě v jeslích. Boží obraz se mezi lidmi obnoví, když všichni lidé od pastýřů až po krále pokleknou na počest dětem v jeslích tohoto světa.

Thomas Merton píše o Boží strategii dovolávat se naší solidarity skrze Ježíšovo narození ve své knize *Nájezdy na nevyslovitelné*:

Na tento svět, do tohoto bláznivého hostince, ve kterém pro něj není absolutně žádný prostor, přišel Kristus nezvaný. Ale protože v něm nemůže být doma, protože je odtud vykázán, a přesto v něm musí být, je jeho místo u těch, pro které také není místo. Jeho místo je u těch, kteří sem nepatří, kteří jsou odmítáni mocí, protože jsou považováni za slabé, u těch, kteří jsou zdiskreditováni, kterým je upírán status člověka, kteří jsou mučení, vyhlazováni. V těch, pro které není místo, je Kristus přítomen ve světě. Je záhadně přítomen v těch, kterým, zdá se, je nabízen svět ve své nejhorší podobě... Jsou to právě oni, ve kterých se ukrývá, v těch, pro které není místo. [72–73]

Ježíš nám ukazuje pravou Boží přirozenost tím, že zaujal Jeho místo „u těch druhých, pro které není místo“. Tuto skupinu nazval apoštol Pavel „opovrhovanými“ (1 Kor 1,28). Jon Sobrino je popisuje jako „el pueblo crucificado“ - ukřižovaný lid. Ti, kteří nejen hřeší, jako všichni ostatní, ale jsou náboženskými „insidery“ považováni za naprosto hříšné. Když čteme evangelia o Ježíšových činech, jak přerušoval bohoslužby v synagoze, aby uzdravil v sobotu, jedl a pil s nečistými výběřčímí daní, jak chválil prostitutku za to, že projevuje větší pohostinnost než hostitel večírku, tak se z toho dozvídáme, že způsob, jak uctít Boha, není stavět kolem jeho stolu ploty z ostatných drátů, aby do Jeho přítomnosti nevniklo nic nečistého, ale zašpinit si ruce tím, že budeme milovat a vítat ty, které svět považuje za nečisté.

Nepřestává mě udivovat, že se tolik křesťanů naprosto mívá s podstatou Ježíšova poselství. Bohu nejde o udržování abstraktního řádu, který nějak „ctí“ Jeho „svatost“. Daleko méně ho zajímá, zda „odevzdáváte desátky z máty, kopru a kmínu“, než to, zda „zanedbáváme to, co je v Zákoně důležitější: právo, milosrdenství a věrnost.“ (Matouš 23:23). Jak říká Micheáš 6: 8: „Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.“ Důvodem, proč uctíváme Boha a vyhýbáme se modlám, není to, že Bůh potřebuje naši pozornost, ale to, že uctívání Boha je jediný způsob, jak můžeme být spravedliví a milosrdní a pokorní pro ostatní lidi. Pokud vám to zní příliš „humanisticky“, je to proto, že Bůh je dokonalý humanista. Dokazuje to Ježíšovým narozením.

Kdo jsou lidé v našem světě, kteří „nikam nepatří“, kteří jsou „diskreditováni“, kterým je „upírán status člověka“? To jsou lidé, ke kterým nás volá dítě v jeslích, abychom tak ukázali naši solidaritu. Vánoce jsou jejich triumfem a obhájením.

Krabice od bot 2020 se bude konat od 23. 11. do 6. 12.

Jak darovat krabici od bot:

1. Vyber si, které sběrné místo (<https://www.krabiceodbot.cz/sbernamista/>) máš nejbliž a jak staré dítě chceš obdarovat. Dárek si u sběrného místa rezervuj.
2. Zabal pěkné dárky, které by i tobě udělaly radost, do krabice od bot a napiš na ni věk a pohlaví dítěte, pro které je určena.
3. Do krabice se hodí hračky, školní a výtvarné potřeby, kosmetika a doplňky, vše v bezvadném stavu. Tipy na dárky najdeš tady a můžeš se s námi také poradit na Messengeru ([m.me/darujkrabiciodbot](https://www.facebook.com/m.me/darujkrabiciodbot)).
4. Dárek odnes na vybrané sběrné místo. Postaráme se, aby se tvoje krabice dostala k dítěti z chudé rodiny.
5. Pokud nevíš, co do krabice, nebo nestíháš dárek připravit, můžeš poslat Krabici online (<https://www.krabiceodbot.cz/dar/>).

Jak se moje krabice dostane k dítěti?

Sběrná místa provozují prověřeni dobrovolníci ve svém volném čase a bez nároku na odměnu. Každé sběrné místo předem zjišťuje potřeby dětí ve svém okolí: domlouvá se s úřady, azylovými domy, nízkoprahovými centry, terénními pracovníky nebo školami a zjišťuje počet potřebných dětí a jejich věk a pohlaví. Pro tyto děti pak dárky sbírá za pomoci rezervačního systému na webu Krabice od bot, kde dárci uvidí, kolik dětí jakého věku a pohlaví je ještě potřeba obdarovat. Snažíme se, aby se co nejvíce příjemců vybralo v regionu, kde se nasbírají.

Dárky, pro které nenajdeme příjemce v regionech, se každý rok rozdávají v sociálně vyloučených lokalitách na Ústecku, na západě Čech a na Slovensku za pomoci spolupracovníků dobře znalých místních poměrů. Naše akce má za cíl potěšit co nejvíc dětí žijících v tíživé sociální situaci. Neděláme mezi nimi rozdíly na základě barvy pleti, národnosti či jiných „odlišností“.

Je skutečně lépe se domluvit se zaregistrovaným sběrným místem, kde vám mohou dát informace, zda je ještě možné krabice dovézt. Jestli bude příští advent klidnější, můžeme zkusit sběrné místo otevřít i my. Jiří Ort

Žebráci

Jiří Wolker

Pán Bůh jedenkrát přišel ke mně
jak žebřák s mošnou a holí:
Spal asi na seně,
vonělo z něho jak z červnových
polí,
na prahu stanul a prosil.

Tenkrát měl jsem
mnoho zlých věcí, které dech úží
černé šaty, límec, knihy vázané
v kůži,
a že jsem byl syt,
tak vážně jsem přemýšlel,
zda lépe je zemřít či žít.
Nic jsem mu nedal, – neměl jsem
rukou.
Jen jsem se styděl,
když jsem jeho oči viděl,
modré od západu k východu.

Pán Bůh odešel.
Dveře zůstaly otevřené.
Ty jednou mě vytáhly bez límce a
knih,
na cestu daly mi mošnu a chlapecký
smích,
mnoho smutků a urážek do uzlíčku
a stříbrnou vzpomínku na matičku.

Teď chodím městem a Pána Boha
hledám,
vím, že tu chodí s mošnou a holí,
vím, že se jednou s ním shledám,
ale už mě to nezabolí,
protože nemám žádných zlých věcí.
Vezme mě s sebou. Stoupnem si na
nároží
s čepicí v rukou, slunce nad hlavou.

„O lásku prosíme, lidé boží, –
- otevřte srdce !“

Farní sbor ČCE v Uhříněvsi a v Říčanech

telefon: 211 222 198

<http://uhrineves.evangnet.cz/>

mobil: 607 886 447

redakční email: mirasul@seznam.cz